

Thing at gaae ind paa det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 3, saa er det en Selvsølge, at jeg aldeles maa fraraade Thinget at gaae ind paa Endringsforslaget under Nr. 2.

Hvad angaaer Endringsforslaget under Nr. 1, saa forekommer det mig ikke, at der er nogen Nødvendighed for den Indskrænkning for Synsmændene, at Forstranden kun skal kunne lyse i Hævd i en Strækning af indtil 30 Alen fra den anerkjendte Grænse; det forekommer mig, at en Beshyttelse, som strækker sig videre, ikke i særdeles mange Tilfælde vil kunne være fornøden, men det kan jo vistnok hændes, at den er fornøden, og jeg seer da ikke, hvorfor man ikke skulde turde lægge det i Synsmændenes Haand at tage endelig Beslutning derom uden nogen Begrænsning, thi det forekommer mig, at der i Synsmændenes Udriivelse og i Appellen er givet al tænkelig Garanti for, at Enhvers naturlige Ret vil blive respecteret ved nærværende Lov.

Sfherning: For ret at gjøre sig en Forestilling om, hvad denne Lov bethyder og vil komme til at bethyde, vil jeg bede de ærede Herrer lægge Mærke til, at den først er kommen herind i Thinget som et privat Lovforslag, med Hensyn til hvilket man fra Mænges og fra de Flestes Side var enig om, at det søgte at staffe den private Mænd et utilbørligt Herredømme over Forstranden; det var der dengang aldeles ingen Tvivl om, og det nævnte Lovforslag gif heller ikke igjennem. Det nærværende Lovforslag har stude Noget ind imellem for at forhindre, at det skulde have denne private Charakter, at det skulde synes mere at drage Omfarg for Eierne langs med Stranden end for den offentlige Eiendom og den hidtil bestaaende Adkomst for en Mængde Personer til deels at staffe sig Nødvendigheds-gjenstande, saasom Driv til deres Fiskeri og Sand, der ogsaa for en stor Deel er en Nødvendigheds-gjenstand, og deels at erhverve deres Livsophold ved at samle Steen, men der bliver alligevel tilbage ved denne Lov en stor Anledning til at give den en privat Charakter til Fordeel for dem, der boe langs med Stranden. Det vil være meget vanskeligt at kunne benytte Lo-

ven, naar man ikke gaaer ud fra den Forudsætning, at man skal staffe en Beshyttelse for det, hvorfor der hidtil ikke er beviist nogen Trang til Beshyttelse; det har endnu egentlig ikke alvorligt viist sig nogetsteds, at Beshyttelse af den Art var nødvendig, idetmindste har det kun været Tilfældet med saa Stæder, Undtagelsesstæder, og naar man altsaa kommer og giver en almindelig Lov, hvori man fastsætter Regler for, hvad der skal stee, under den Forudsætning, at der kunde være en saadan Fare, saa maa man jo antage, at de, der skulle bestemme, om der er en Fare, heller ikke gaae ud fra, at en virkelig Fare har viist sig, men fra, at der er en Frygt tilstede for en saadan Fare. Denne Frygt vil saa blive fortolket og kan meget let blive fortolket saaledes, at man giver de Havet Tilgrænsende en Adkomst til at sikke deres Eiendom ud over Havet i en ubegrænsket Strækning. Dette er en Feil ved Loven, som vil være meget vanskelig at undgaae. Det er en Lov, som i det Hele slet ikke burde være kommen frem; man burde have indskrænket sig til at foreslaae en Lov for de Tilfælde, hvor Nogen kunde paavise, at han havde anlagt saadanne Bygninger, der være sig Dæmninger eller Steensættninger, som trængte til en Beshyttelse, og forlangte en Beshyttelse derfor i et vist Omraade, men man skulde ikke have ladet en almindelig Lov saaledes træde i de private Duffers Tjeneste, en Lov, som enten slet ikke vil blive brugt, eller som aabenbart vil blive misbrugt. Naar man nu her siger: Den Tilsetning, som er kommen ind ved forrige Behandling, vil være overflødig, thi Paragraphen selv, som den er affattet, indeholder allerede tilstrækkeligt Forbud angaaende det, man derved vil forhindre, og det, at man nu udstemmer denne Sætning, skal ikke komme til at bethyde, at det ikke skal være de vedkommende Robseiere forbudt selv at tage Steen og Sand, saaledes skal det ikke menes, saa siger jeg, at man om nogle Aar vil sige, at hvad her er forhandlet, bethyder Intet, det er Afstemningerne, der bethyde Noget. Man har ved anden Behandling ved sin Afstemning erkjendt, at der maaskee kunde behøves en yderligere Fortolkning af disse Ord, for at de ikke skulle være tvivlsomme; man har indsat den, og stemmer